

havde haft en hel Række Møder, og gav det Udseende af, at denne Paavisning var i Modstrid med, hvad jeg havde oplyst. Jeg finder det urigtigt af den ærede Ordfører at staa og procedere overfor det høje Ting paa en Maade, som giver det Udseende af, at jeg skulde have sagt noget urigtigt. Jeg har udtrykkelig fremhævet, at der efter det konstituerende Møde blev afholdt 3 Diskussionsmøder, førend vi gik til Samraad med Ministeren. Sagen er den, at naar vi gaar til Samraad med Ministeren, er det for at forhandle om de foreliggende Ændringsforslag, og naar vi efter dette bliver indkaldt til Møde for at afgive Bétænkning, betyder det, at man har afsluttet Diskussionen om det øvrige, medmindre der kommer noget ganske særligt, som f. Eks. Ø. K.s Henvendelse. I Virkeligheden er den ærede Ordfører og jeg altsaa enige om, at der har været holdt 3 Diskussionsmøder foruden det konstituerende Møde før det eneste Samraad.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valokreds (Foss) lagde mig i Munden, at jeg skulde have ønsket at begrænse Aktieselskabernes Frihed. Ogsaa dette er ganske urigtigt. Jeg har ganske udtrykkeligt udtalt, at det Mindretal, for hvilket jeg er Ordfører, ikke ønskede at tage Stilling i denne Strid mellem to yderliggaaende Modsetninger, men at vi kun forlangte, at Sagerne skulde være Genstand for en virkelig Drøftelse, saa at man efter en saadan indgaaende Drøftelse — eventuelt med virkelig sagkyndige — kunde tage sin Stilling.

Formanden for Udvalget hævdede i denne Sag, at min Mund ikke havde været kneblet. Nej, selvfølgelig har jeg haft Lov til at tale i de tre Diskussionsmøder, som vi har holdt, men jeg maa sige, at jeg har aldrig tænkt mig i min vildeste Fantasi, at et Udvalgsarbejde kunde forme sig paa den Maade, som sket er. Jeg sagde før, at jeg af Hensyn til den ærede Formands (Ivar Berendsen) elskværdige Ledelse ikke skulde komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til Udvalgsbehandlingen. Men efter et Tilraab, der faldt fra et æret Medlem fra Aarhus (Stilling) før, føler jeg Ret til at sige, at det samme Medlem under et Udvalgsmøde, der ingeniunde havde været langt, har henvendt sig til Formanden for at formaa ham til at afskære mig fra Ordet, da det efter hans Formening ikke var til nogen Nytte at lade mig tale. (Ivar Berendsen: Jamen, gjorde jeg det?) Den højtæredede Formand for Udvalget efterkom ikke Opfordringen, men saa skete der det, at for-

skellige Udvalgsmedlemmer forlod Mødet, fordi de ikke vilde høre Tale om en saglig Forhandling. Det er det, der ligger til Grund for det hele. Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) har til Dels Ret i, at jeg har været den, der i ret høj Grad har talt paa de tre Diskussionsmøder. Bortset fra, at Udvalgsmedlemmerne ellers har beskæftiget sig med Spørgsmaalet Andelsselskaber eller ikke, har jeg været ret ene om den Opgave at fremdrage Forhold, som jeg mente burde inddrages under Diskussionen. Man har imidlertid slet ikke villet komme mig i Møde. Man har overhovedet ikke villet optage en Diskussion. Flertallet har lige fra første Færd været villigt til at tage Forslaget fuldstændig raat, som det var. Saaledes forholder Sagen sig.

Stilling: Naar det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) paastaar, at jeg skulde have anmodet Formanden for Udvalget om at fratage ham Ordet, er dette ikke sandt. Jeg har aldrig anmodet Formanden om at fratage det ærede Medlem Ordet. Det var mig ganske simpelt umuligt at komme til at gøre en Bemærkning til Formanden, fordi det ærede Medlems Tale flød saa ustandseligt, at ingen kunde faa et Ord indført.

Ordføreren (Rørdam): Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) har gentagne Gange fremhævet, at der kun har været tre Diskussionsmøder i dette Udvalg, og at det var noget saa enestaaende, at man aldrig havde hørt Mage dertil. Nu har jeg i mere end 20 Aar været Medlem af dette Ting og har erfaret, at det er meget sjældent, at et Udvalg holder mere end tre Møder. Det er altsaa den første Behandling af Sagen i Udvalget. Jeg har endogsaa været Medlem af Masser af Udvalg, som kun har holdt eet Møde, og hvor man altsaa i det allerførste Møde foretog en første Behandling af Sagen, saa gik man over til at stille Ændringsforslag, og saa diskuterede man Ændringsforslagene. Her har man strakt sig saa vidt, at man gennem 3 endog temmelig lange Møder har foretaget første Behandling af Sagen. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem kan faa nogen i denne Sal til at tro, at det er noget ganske exceptionelt, som er sket her. Det er tværtimod, synes jeg, meget stor Blidhed, Formanden for Udvalget har udvist overfor det ærede Medlem ved at lade